ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 30ής Σεπτεμβρίου 2010 *

Στην υπόθεση C-133/09,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία) με απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 2009, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 8 Απριλίου 2009, στο πλαίσιο της δίκης

József Uzonyi

κατά

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, πρόεδρο τμήματος, C. Toader, K. Schiemann, L. Bay Larsen (εισηγητή) και A. Prechal, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική.

γενικός εισαγγελέας: J. Mazák
γραμματέας: B. Fülöp, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Ιουλίου 2010,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— ο J. Uzonyi, εκπροσωπούμενος από την Y. Uzonyi, ügyvéd,

— η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις R. Somssich, M. Fehér και K. Szíjjártó,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον B. Simon και την F. Clotuche-Duvieusart,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 143βα, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 319/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006 (ΕΕ L 58, σ. 32, στο εξής: κανονισμός 1782/2003).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του J. Uzonyi και της Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (κεντρικής υπηρεσίας Γραφείου Γεωργίας και Αγροτικής ανάπτυξης, στο εξής: Hivatal), σχετικά με χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη.

Το νομικό πλαίσιο

Το κοινοτικό δίκαιο

3 Το άρθρο 143βα, του κανονισμού 1782/203, υπό τον τίτλο «Χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη», ορίζει στην παράγραφο 1, πρώτο εδάφιο τα εξής:

«Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 143β, τα νέα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το καθεστώς της ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως μπορούν να αποφασίσουν, μέχρι τις 30 Απριλίου 2006, να χορηγήσουν για τα έτη 2006, 2007 και 2008, χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη σε γεωργούς, οι οποίοι είναι επιλέξιμοι βάσει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως. Η εν λόγω ενίσχυση χορηγείται με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, όπως:

— οι ποσότητες ζαχαρότευτλων, ζαχαροκάλαμου ή κιχωρίου που καλύπτονται από συμφωνίες παραδόσεως που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001·

— οι ποσότητες ζάχαρης ή σιροπιού ινουλίνης που παράγεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1260/2001·

— ο μέσος αριθμός εκταρίων με ζαχαρότευτλα, ζαχαροκάλαμα ή κιχώριο που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ζάχαρης ή σιροπιού ινουλίνης και καλύπτονται από συμφωνίες παραδόσεως που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001·

και όσον αφορά αντιπροσωπευτική περίοδο, η οποία μπορεί να διαφέρει ανά προϊόν, για μία ή περισσότερες από τις περιόδους εμπορίας 2004/2005, 2005/2006 και 2006/2007, και η οποία καθορίζεται από τα κράτη μέλη πριν από τις 30 Απριλίου 2006.»

4 Το άρθρο 1, στοιχείο 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2011/2006, της 19ης Δεκεμβρίου 2006 περί προσαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, του κανονισμού (ΕΚ) 318/2006 για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης και του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα, λόγω της προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 384, σ. 1), που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2007, αντικατέστησε τη δεύτερη πρόταση του άρθρου 143βα, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, με το ακόλουθο κείμενο:

«Η εν λόγω ενίσχυση χορηγείται όσον αφορά αντιπροσωπευτική περίοδο, η οποία μπορεί να διαφέρει ανά προϊόν, για μία ή περισσότερες από τις περιόδους εμπορίας 2004/2005, 2005/2006 και 2006/2007 και η οποία καθορίζεται από τα κράτη μέλη πριν από τις 30 Απριλίου 2006, με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, όπως:

— οι ποσότητες ζαχαρότευτλων, ζαχαροκάλαμου ή κιχωρίου που καλύπτονται από συμφωνίες παραδόσεως που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 ή το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) 318/2006, κατά περίπτωση,

— οι ποσότητες ζάχαρης ή σιροπιού ινουλίνης που παράγονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1260/2001 ή τον κανονισμό (ΕΚ) 318/2006, κατά περίπτωση,

— ο μέσος αριθμός εκταρίων με ζαχαρότευτλα, ζαχαροκάλαμα ή κιχώριο που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ζάχαρης ή σιροπιού ινουλίνης και καλύπτονται από συμφωνίες παραδόσεως που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 ή το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) 318/2006, κατά περίπτωση.»

5 Η καθής στην κύρια δίκη επικαλείται αυτήν την τροποποίηση, η οποία δεν εφαρμόζεται ratione temporis στη διαφορά της κύριας δίκης, προς τον σκοπό ερμηνείας του άρθρου 143βα του κανονισμού 1782/2003.

Η εθνική νομοθεσία

6 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της κανονιστικής αποφάσεως 48/2006 (VI.22.) του Υπουργείου Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης (FVM) σχετικά με τη χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη που χορηγείται στους γεωργούς οι οποίοι είναι επιλέξιμοι βάσει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως (*Magyar Közlöny,* 2006/75, στο εξής: κανονιστική απόφαση του Υπουργείου Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης) ορίζει τα εξής:

«Επιλέξιμοι για τη χορήγηση της ενισχύσεως είναι οι γεωργοί οι οποίοι:

a) είναι επιλέξιμοι για τη χορήγηση της ενισχύσεως στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως βάσει της ειδικής νομοθεσίας κατά την περίοδο αναφοράς·

b) έχουν δικαιώματα παραδόσεως τεύτλων κατά την περίοδο αναφοράς ή σύμβαση βασιζόμενη στην ποσόστωση ζάχαρης της Σλοβενίας·

c) εκπλήρωσαν τις σχετικές με το δικαίωμα παραδόσεως ζαχαρότευτλων υποχρεώσεις τους.

[…]»

7 Το δικαίωμα παραδόσεως αντιστοιχεί στην ποσότητα των ζαχαρότευτλων που είναι αναγκαία για την παρασκευή της ποσότητας ζάχαρης που καλύπτεται από την ποσόστωση ζάχαρης που διατίθεται στο κράτος μέλος δυνάμει του κοινοτικού δικαίου.

8 Το άρθρο 5 της κανονιστικής αποφάσεως του Υπουργείου Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης ορίζει τα εξής:

«1) Με την αίτηση χορηγήσεως της ενισχύσεως συνυποβάλλονται τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

a) βεβαίωση, χορηγούμενη από το Συμβούλιο ζάχαρης, σχετικά με την ποσότητα (αναφερόμενη σε τόνους) των δικαιωμάτων παραδόσεως που διέθετε ο αιτών την 1η Ιουλίου 2004 και την 1η Ιουλίου 2005 (16 %) (υπολογιζόμενη με μέση απόδοση 140 kg/t),

b) βεβαίωση, χορηγούμενη από τον δικαιούχο οργανισμό που διαχειρίζεται τις ποσοστώσεις για τη μεταποίηση των ζαχαρότευτλων, για την ποσότητα (αναφερόμενη σε τόνους) ζαχαρότευτλων "Α" και "Β" (16 %) παραδοθέντων βάσει συμφωνητικών

καλλιέργειας κατά τις περιόδους εμπορίας 2004/2005 ή 2005/2006 (τα δικαιολογητικά των μεταποιητικών επιχειρήσεων πρέπει, ενδεχομένως, να διορθωθούν ώστε να ληφθεί υπόψη μία μέση απόδοση 140 kg)·

c) βεβαίωση, χορηγούμενη από την αρμόδια περιφερειακή ομοσπονδία παραγωγών ζαχαρότευτλων, ότι ο αιτών εκπλήρωσε τις συναφείς με τα δικαιώματα παραδόσεως υποχρεώσεις του·

d) κάθε άλλο έγγραφο που αποδεικνύει την επιλεξιμότητα.

2) Σε περίπτωση μελών ομάδας παραγωγών, οι μεταποιητικές επιχειρήσεις βεβαιώνουν τη συνολική ποσότητα που παρέδωσε η ομάδα παραγωγών, ενώ η εν λόγω ομάδα βεβαιώνει τις ποσότητες που παρέδωσαν τα μέλη της.

[…]»

Η διαδικασία της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

9 Στις 28 Ιουνίου 2006, ο J. Uzonyi, προσφεύγων στην κύρια δίκη, υπέβαλε στο Hivatal, για το έτος 2006, αίτημα χωριστής ενισχύσεως για τη ζάχαρη σχετικά με την παραγωγή ζαχαρότευτλων που παρέδωσε μέσω επιχειρήσεως κάθετης ολοκληρώσεως, η οποία μεσολαβεί, συντονίζει και επικουρεί την παραγωγή των συμμετεχόντων σε αυτήν γεωργών.

10 Ο J. Uzonyi μπόρεσε, όμως, να αποδείξει τα δικαιώματά του παραδόσεως ζαχαρότευτλων και την τήρηση των σχετικών με τα δικαιώματα αυτά υποχρεώσεων μόνο σε σχέση με την επιχείρηση κάθετης ολοκληρώσεως.

11 Με απόφαση της 18ης Απριλίου 2007, η Hivatal απέρριψε το αίτημά του με την αιτιολογία ότι δεν ήταν επιλέξιμος για την ενίσχυση, διότι δεν είχε προσκομίσει τα αναγκαία δικαιολογητικά κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της κανονιστικής αποφάσεως του Υπουργείου Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης.

12 Ο J. Uzonyi άσκησε ένσταση κατά της εν λόγω απορριπτικής αποφάσεως.

13 Η εν λόγω ένσταση απορρίφθηκε με απόφαση της 6ης Ιουλίου 2007 του Υπουργείου Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης, στα δικαιώματα του οποίου υπεισήλθε η Hivatal, καθής στην κύρια δίκη.

14 Κατά το σκεπτικό της απορριπτικής αποφάσεως επιλέξιμοι για τη χορήγηση της ενισχύσεως είναι μόνον οι γεωργοί οι οποίοι διαθέτουν δικαιώματα παραδόσεως ζαχαρότευτλων και έχουν εκπληρώσει τις σχετικές υποχρεώσεις. Συνεπώς, κατά το μέτρο που τα συνημμένα στο αίτημα δικαιολογητικά δεν αφορούσαν τα δικαιώματα παραδόσεως και την εκπλήρωση των σχετικών υποχρεώσεων από τον ίδιο τον αιτούντα, αλλά από την επιχείρηση κάθετης ολοκληρώσεως, δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, της κανονιστικής αποφάσεως του Υπουργείου Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης.

15 Ο J. Uzonyi άσκησε προσφυγή κατά της απορριπτικής αποφάσεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Επικαλείται διακριτική μεταχείριση μεταξύ των παραγωγών που παραδίδουν οι ίδιοι τα ζαχαρότευτλα και των παραγωγών που παραδίδουν τα ζαχαρότευτλα μέσω επιχειρήσεων κάθετης ολοκληρώσεως. Ζητεί την κατ' αναλογία εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 2, της κανονιστικής αποφάσεως του

Υπουργείου Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης, σχετικά με τις παραδόσεις ζαχαρότευτλων μέσω ομάδων παραγωγών.

16 Η καθής στην κύρια δίκη υποστηρίζει ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ότι η εφαρμογή αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων αφορά την αντιπροσωπευτική περίοδο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 143βα του κανονισμού 1782/2003 και όχι τα πρόσωπα που είναι επιλέξιμα για τη χορήγηση της ενισχύσεως κατά την ίδια αυτή διάταξη. Η θέση της επιβεβαιώνεται από την τροποποίηση που επέφερε στο άρθρο 143βα του κανονισμού 1782/2003 το άρθρο 1, στοιχείο 2, του κανονισμού 2011/2006. Η τροποποίηση αυτή απλώς διευκρίνισε τη διατύπωση του κανόνα, χωρίς να μεταβάλει την έννοιά του. Πριν, όπως και μετά, την τροποποίηση, η εφαρμογή αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων αφορούσε, επομένως, μόνον την αντιπροσωπευτική περίοδο.

17 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι τα άρθρα 2 και 5 της κανονιστικής αποφάσεως του Υπουργείου Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης αποκλείουν τη χορήγηση ενισχύσεως στους γεωργούς οι οποίοι δεν συνδέονται συμβατικώς άμεσα με τον παραγωγό ζάχαρης, αλλά έχουν συνάψει συμφωνία καλλιέργειας με επιχείρηση κάθετης ολοκληρώσεως η οποία έχει δικαιώματα παραδόσεως αναλόγως των στρεμμάτων που καλλιεργούν οι παραγωγοί μέλη της. Ειδικότερα, οι γεωργοί αυτοί δεν είναι σε θέση να δικαιολογήσουν ότι διαθέτουν οι ίδιοι τα δικαιώματα παραδόσεως που απαιτούνται από την κανονιστική απόφαση του Υπουργείου Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης προκειμένου να λάβουν την ενίσχυση.

18 Το ίδιο δικαστήριο επισημαίνει ότι, αντιθέτως, οι γεωργοί μέλη ομάδας παραγωγών οι οποίοι δεν συνδέονται συμβατικώς άμεσα με τον παραγωγό ζάχαρης, αλλά έχουν συνάψει συμφωνία καλλιέργειας με την ομάδα η οποία έχει δικαιώματα παραδόσεως αναλόγως των στρεμμάτων που καλλιεργούν τα μέλη της, δύνανται να λάβουν χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη δυνάμει των ισχυουσών διατάξεων του άρθρου 5,

παράγραφος 2, της κανονιστικής αποφάσεως του Υπουργείου Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης, προσκομίζοντας τη χορηγούμενη από την εν λόγω ομάδα βεβαίωση.

19 Κατά το αιτούν δικαστήριο, πρέπει να ληφθεί υπόψη η πάγια νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία το άρθρο 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, το οποίο διακηρύσσει την απαγόρευση κάθε δυσμενούς διακρίσεως στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, αποτελεί απλώς ειδική έκφραση της γενικής αρχής της ισότητας.

20 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η διατύπωση της ερμηνευτέας κοινοτικής διατάξεως δεν είναι σαφής, λαμβάνοντας περαιτέρω υπόψη ότι η διάταξη αυτή τροποποιήθηκε μεταγενεστέρως. Προσθέτει ότι, στην περίπτωση που το Δικαστήριο αποφανθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 143βα του κανονισμού 1782/2003, οι παραγωγοί τεύτλων οι οποίοι τα παραδίδουν μέσω επιχειρήσεως κάθετης ολοκληρώσεως είναι επίσης επιλέξιμοι για χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη όπως και οι παραγωγοί που τα παραδίδουν οι ίδιοι, θα μπορούσε ως εκ τούτου να χορηγηθεί η συγκεκριμένη ενίσχυση, για το έτος 2006, στον προσφεύγοντα στην κύρια δίκη όπως επίσης και σε πολλούς άλλους οι οποίοι έχουν ασκήσει προσφυγή σε υποθέσεις που εκκρεμούν επί του παρόντος, με κατ' αναλογία εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 2, της κανονιστικής αποφάσεως του υπουργού γεωργίας και αγροτικής ανάπτυξης.

21 Στο πλαίσιο αυτό, το Fővárosi Bíróság αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει η αρχή του άρθρου 143βα, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003, όπως ίσχυε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006, σύμφωνα με την οποία "[η] ενίσχυση χορηγείται με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια", την έννοια ότι δεν ήταν δυνατή η διάκριση, για τους σκοπούς του δικαιώματος της συναφούς με το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως χωριστής ενισχύσεως για τη ζάχαρη, αναλόγως του αν οι γεωργοί παραδίδουν τα ζαχαρότευτλα προς μεταποίηση άμεσα (οι ίδιοι) ή έμμεσα (μέσω επιχειρήσεως κάθετης ολοκληρώσεως);»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

22 Με το ερώτημά του, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του σκεπτικού της αποφάσεως περί παραπομπής, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσία να διευκρινιστεί αν το άρθρο 143βα, παράγραφος 1, του κανονισμού 1782/2003 έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία αποκλείει τη χορήγηση χωριστής ενισχύσεως για τη ζάχαρη σε γεωργό ο οποίος δεν έχει δικαιώματα παραδόσεως και παραδίδει τα ζαχαρότευτλα σε παραγωγό ζάχαρης μέσω επιχειρήσεως κάθετης ολοκληρώσεως η οποία έχει τέτοιο δικαιώματα, ενώ η ρύθμιση αυτή παρέχει τη δυνατότητα χορηγήσεως χωριστής ενισχύσεως σε γεωργό που έχει δικαιώματα παραδόσεως και παραδίδει ζαχαρότευτλα αμέσως σε παραγωγό ζάχαρης, καθώς και σε γεωργό ο οποίος δεν έχει δικαιώματα παραδόσεως, μέλος ομάδας παραγωγών, και παραδίδει ζαχαρότευτλα σε παραγωγό ζάχαρης μέσω της ομάδας αυτής, η οποία έχει δικαιώματα παραδόσεως.

23 Για τους σκοπούς της απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, πρέπει να εξετασθεί αν αυτού του είδους η εθνική κανονιστική ρύθμιση εισάγει δυσμενή διάκριση η οποία απαγορεύεται κατά το άρθρο 143βα του κανονισμού 1782/2003.

24 Λαμβανομένων υπόψη των ισχυρισμών που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της κύριας δίκης από την καθής, επιβάλλονται προκαταρκτικώς οι ακόλουθες διαπιστώσεις:

— το άρθρο 143βα του κανονισμού 1782/2003, σε όλες τις γλωσσικές αποδόσεις του κειμένου που ίσχυε κατά τον χρόνο των περιστατικών της κύριας δίκης, ορίζει σαφώς ότι η χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη χορηγείται βάσει αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων στους επιλέξιμους γεωργούς στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως·

— καμία από τις γλωσσικές αποδόσεις του εν λόγω άρθρου δεν καθιερώνει σχέση μεταξύ, αφενός, των αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων και, αφετέρου, του προσδιορισμού των αντιπροσωπευτικών περιόδων.

25 Η μεταγενέστερη τροποποίηση του άρθρου 143βα με το άρθρο 1, στοιχείο 2, του κανονισμού 2011/2006 δεν αναιρεί αυτές τις διαπιστώσεις.

26 Συγκεκριμένα, καίτοι δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι, κατ' εξαίρεση, μία τροποποιητική διάταξη μπορεί να χρησιμεύσει ως ερμηνευτικό στοιχείο της τροποποιηθείσας διατάξεως, το ενδεχόμενο αυτό αποκλείεται a priori όταν η προγενέστερη διάταξη είναι σαφής σε όλες τις γλωσσικές αποδόσεις της.

27 Σε κάθε περίπτωση, προκύπτει ότι η επικαλούμενη στην υπό εξέταση υπόθεση τροποποιητική διάταξη δεν είναι σαφής και στις δεκαεννέα διαθέσιμες γλωσσικές της αποδόσεις. Ειδικότερα, σε έξι από αυτές, ήτοι στις αποδόσεις στη δανική, την εσθονική, τη γαλλική, την ουγγρική, την πολωνική και την πορτογαλική γλώσσα, περιέχει διαφορές στη διατύπωση, οι οποίες συνιστούν, τουλάχιστον, πηγές αμφισημίας ως προς το ζήτημα αν η εφαρμογή αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων επιβάλλεται για τη χορήγηση της ενισχύσεως ή για τον προσδιορισμό της αντιπροσωπευτικής περιόδου.

28 Επιπλέον, οι λοιπές δέκα τρεις γλωσσικές αποδόσεις, ήτοι οι αποδόσεις στην ισπανική, την τσεχική, τη γερμανική, την ελληνική, την αγγλική, την ιταλική, τη λεττονική, τη λιθουανική, την ολλανδική, τη σλοβενική, τη σλοβακική, τη φινλανδική και τη σουηδική, έχουν την ίδια σαφή διατύπωση με την προς ερμηνεία διάταξη.

29 Πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 143βα του κανονισμού 1782/2003 εξαρτά τη χορήγηση από τα νέα κράτη μέλη χωριστής ενισχύσεως για τη ζάχαρη από την εφαρμογή εκ μέρους τους αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων.

30 Με τον τρόπο αυτό επαναλαμβάνει την απαγόρευση δυσμενών διακρίσεων του άρθρου 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.

31 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η απαγόρευση κάθε διακρίσεως στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής δεν αποτελεί παρά την ειδική έκφραση της γενικής αρχής της ισότητας, η οποία επιτάσσει να μην επιφυλάσσεται σε όμοιες καταστάσεις διαφορετική μεταχείριση ούτε σε διαφορετικές καταστάσεις όμοια μεταχείριση, εκτός αν η διαφοροποίηση δικαιολογείται αντικειμενικά (βλ., μεταξύ άλλων, ως προς το άρθρο 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2006, C-313/04, Franz Egenberger, Συλλογή 2006, σ. I-6331, σκέψη 33· της 11ης Ιουνίου 2009, C-33/08, Agrana Zucker, Συλλογή 2009, σ. I-5035, σκέψη 46, και της 20ής Μαΐου 2010, C-365/08, Agrana Zucker, Συλλογή 2010, σ. I-4341, σκέψη 42).

32 Ο κανονισμός 319/2006 πρόσθεσε το άρθρο 143βα στον κανονισμό 1782/2003 όπως είχε πριν τις τροποποιήσεις από τον πρώτο κανονισμό.

33 Από τη δεύτερη, την έκτη, την έβδομη και την ένατη έως την ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 319/2006 προκύπτει ότι ο κανονισμός αποσκοπεί να διασφαλίσει την ενίσχυση του εισοδήματος των «γεωργών» οι οποίοι παράγουν ζαχαρότευτλα και είναι επιλέξιμοι στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως.

34 Ο εν λόγω κανονισμός δεν συνδέει τη χορήγηση χωριστής ενισχύσεως για τη ζάχαρη με τον τρόπο παραδόσεως, άμεσο ή έμμεσο, των ζαχαρότευτλων από τους γεωργούς στους παραγωγούς ζάχαρης. Περαιτέρω, δεν συνδέει τη χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη με το αν ο γεωργός έχει ή όχι δικαιώματα παραδόσεως.

35 Λαμβάνοντας υπόψη τον σκοπό του κανονισμού 319/2006, οι γεωργοί που παράγουν ζαχαρότευτλα βρίσκονται επομένως σε όμοιες καταστάσεις, είτε παραδίδουν τα προϊόντα αυτά αμέσως είτε εμμέσως σε παραγωγό ζάχαρης και είτε έχουν δικαιώματα παραδόσεως οι ίδιοι είτε όχι σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

36 Κατά την ερμηνεία, όμως, της εφαρμοστέας στη διαφορά της κύριας δίκης εθνικής νομοθεσίας, σύμφωνα με το αιτούν δικαστήριο και όπως επιβεβαιώθηκε σε απάντηση αιτήσεως παροχής διευκρινίσεων που του απευθύνθηκε από το Δικαστήριο λόγω των διαφορετικών ερμηνειών αυτής της νομοθεσίας οι οποίες διατυπώθηκαν στις ενώπιόν του κατατεθείσες γραπτές παρατηρήσεις, σε γεωργό μέλος επιχειρήσεως κάθετης ολοκληρώσεως, ο οποίος δεν έχει δικαιώματα παραδόσεως και παραδίδει ζαχαρότευτλα στον παραγωγό ζάχαρης μέσω της ως άνω επιχειρήσεως η οποία έχει δικαιώματα παραδόσεως, δεν είναι δυνατό να χορηγηθεί αμέσως χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη, σε αντίθεση, αφενός, με τον γεωργό ο οποίος έχει δικαιώματα παραδόσεως και προβαίνει ο ίδιος στην παράδοση και, αφετέρου, με τον γεωργό ο οποίος δεν έχει δικαιώματα παραδόσεως και παραδίδει ζαχαρότευτλα στον παραγωγό ζάχαρης μέσω της ομάδας παραγωγών που έχει δικαιώματα παραδόσεως, στην οποία είναι μέλος.

37 Επομένως, εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη καθιερώνει διαφορετική μεταχείριση όμοιων καταστάσεων.

38 Ως εκ τούτου, επιβάλλεται να εξακριβωθεί αν αυτή η διαφορετική μεταχείριση δικαιολογείται αντικειμενικά.

39 Με τις γραπτές της παρατηρήσεις, η Ουγγρική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι επιχειρήσεις κάθετης ολοκληρώσεως μπορούν εν γένει να ανταποκρίνονται με μεγαλύτερη ευχέρεια στις διοικητικές απαιτήσεις σχετικά με τη χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη. Η επιλογή του εθνικού δικαίου είναι εν γένει περισσότερο ευνοϊκή για τον παραγωγό. Εξυπηρετεί την αποτελεσματική διαχείριση των φακέλων, καθώς η

διοίκηση οφείλει απλώς να αποφαίνεται επί των αιτημάτων των επιχειρήσεων κάθετης ολοκληρώσεως και όχι επί των αιτημάτων όλων των παραγωγών που είναι μέλη τέτοιων επιχειρήσεων.

40 Κατά την προφορική διαδικασία, η Ουγγρική Κυβέρνηση διευκρίνισε ότι, κατά την άποψή της, για την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 143βα του κανονισμού 1782/2003 πρέπει η ίδια η επιχείρηση κάθετης ολοκληρώσεως να είναι επιλέξιμη στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως.

41 Πάντως, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά την ερμηνεία του αιτούντος δικαστηρίου, η συμμετοχή γεωργού σε ομάδα παραγωγών η οποία έχει δικαιώματα παραδόσεως δεν εμποδίζει την άμεση χορήγηση χωριστής ενισχύσεως για τη ζάχαρη στον εν λόγω γεωργό, παρόλο που ο ενδιαφερόμενος δεν έχει ο ίδιος δικαιώματα παραδόσεως.

42 Προκύπτει, επομένως, ότι οι γεωργοί οι οποίοι είναι μέλη ομάδας παραγωγών μπορούν να υποβάλλουν οι ίδιοι αίτημα για χορήγηση χωριστής ενισχύσεως για τη ζάχαρη χωρίς το αίτημά τους να αποκρούεται λόγω του ότι η συλλογική διαχείριση των αιτημάτων είναι περισσότερο αποτελεσματική. Παρεμφερής, όμως, συλλογιστική ισχύει τόσο για αυτήν την κατηγορία γεωργών όσο και για εκείνη των γεωργών οι οποίοι συμμετέχουν σε επιχειρήσεις κάθετης ολοκληρώσεως και δεν έχουν δικαιώματα παραδόσεως.

43 Πάντως, σε περίπτωση που η συλλογιστική αυτή μπορεί να αντιταχθεί στους γεωργούς οι οποίοι συμμετέχουν σε επιχειρήσεις κάθετης ολοκληρώσεως ή σε ομάδες και δεν παραδίδουν οι ίδιοι στους παραγωγούς ζάχαρης, δεν συνιστά σε κάθε περίπτωση αντικειμενική δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχειρίσεως αυτών των δύο κατηγοριών γεωργών σε σχέση με τον γεωργό που παραδίδει ο ίδιος στον παραγωγό ζάχαρης.

44 Ειδικότερα, δεν μπορεί να γίνει επίκληση της συλλογιστικής αυτής καθόσον οι προϋποθέσεις που προβλέπονται για τη χορήγηση χωριστής ενισχύσεως κατόπιν αιτήματος του διαμεσολαβητή εν τέλει έχουν ως αποτέλεσμα να στερηθούν οι ενδιαφερόμενοι γεωργοί του δικαιώματος στη χορήγηση της ενισχύσεως αυτής, για παράδειγμα στις περιπτώσεις κατά τις οποίες:

— οι γεωργοί αυτοί, σε περίπτωση παραλείψεως του διαμεσολαβητή, δεν γίνονται δεκτοί για να υποβάλουν αμέσως, αντί του διαμεσολαβητή, αίτημα για χορήγηση χωριστής ενισχύσεως·

— η υποβολή από τον διαμεσολαβητή αιτήματος για χορήγηση χωριστής ενισχύσεως για λογαριασμό των γεωργών τελεί υπό τον όρο ότι είναι ο ίδιος επιλέξιμος στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως, ενώ το άρθρο 143βα του κανονισμού 1782/2003 περιέχει σχετική πρόβλεψη μόνον ως προς τον υποψήφιο για χωριστή ενίσχυση γεωργό και όχι ως προς τον διαμεσολαβητή που τον εκπροσωπεί.

45 Συνεπώς, διαπιστώνεται ότι διαφορετική μεταχείριση, όπως η επίδικη στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης, δεν δικαιολογείται αντικειμενικά.

46 Συνεπώς, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 143βα, παράγραφος 1, του κανονισμού 1782/2003 έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία αποκλείει τη χορήγηση χωριστής ενισχύσεως για τη ζάχαρη σε γεωργό ο οποίος δεν έχει δικαιώματα παραδόσεως και παραδίδει ζαχαρότευτλα στον παραγωγό ζάχαρης μέσω επιχειρήσεως κάθετης ολοκληρώσεως η οποία έχει τέτοια δικαιώματα, ενώ η ρύθμιση αυτή παρέχει τη δυνατότητα χορηγήσεως χωριστής ενισχύσεως σε γεωργό ο οποίος έχει δικαιώματα παραδόσεως και παραδίδει ζαχαρότευτλα αμέσως στον παραγωγό ζάχαρης, καθώς και σε γεωργό, μέλος ομάδας παραγωγών, ο οποίος δεν έχει δικαιώματα παραδόσεως και παραδίδει ζαχαρότευτλα στον παραγωγό ζάχαρης μέσω της ομάδας αυτής, η οποία έχει δικαιώματα παραδόσεως.

47 Σε κάθε περίπτωση, απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει αν είναι δυνατό να ερμηνευθεί η εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά τρόπο συνάδοντα προς το εφαρμοστέο κοινοτικό δίκαιο.

Επί των δικαστικών εξόδων

48 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 143βα, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 319/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία αποκλείει τη χορήγηση χωριστής ενισχύσεως για τη ζάχαρη σε γεωργό ο οποίος δεν έχει δικαιώματα παραδόσεως και παραδίδει ζαχαρότευτλα στον παραγωγό ζάχαρης μέσω επιχειρήσεως κάθετης ολοκληρώσεως η οποία έχει

τέτοια δικαιώματα, ενώ η ρύθμιση αυτή παρέχει τη δυνατότητα χορηγήσεως χωριστής ενισχύσεως σε γεωργό ο οποίος έχει δικαιώματα παραδόσεως και παραδίδει ζαχαρότευτλα αμέσως στον παραγωγό ζάχαρης, καθώς και σε γεωργό, μέλος ομάδας παραγωγών, ο οποίος δεν έχει δικαιώματα παραδόσεως και παραδίδει ζαχαρότευτλα στον παραγωγό ζάχαρης μέσω της ομάδας αυτής, η οποία έχει δικαιώματα παραδόσεως.

(υπογραφές)